

ПРОТОКОЛ

№ 158

гр. Смолян, 21.03.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: *

при участието на секретаря *

Сложи за разглеждане докладваното от * Наказателно дело частен характер № 20225440200547 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Частната тъжителка Л. В. К., редовно призована, се явява лично и с повереника си адв. И. С., редовно упълномощена.

Подсъдимата В. М. Д., редовно призована, се явява лично и със защитника си адв. * *, редовно упълномощена.

Адв.С.: Моля да не се дава ход на делото в днешно съдебно заседание. Причината за това е следната: След запознаване с протокол №136 от 10.03.2023 г. става ясно, че същият обективира извършване на процесуални действия, извършени на дата 10.03.2023 г. Заседание на тази дата не се е състояло. Такова беше проведено на дата 09.03.2023 г. Какви да бъдат реквизитите на протокола от съдебно заседание са посочени в чл. 3011, ал. 1 от НПК, която разпоредба препраща към нормата на чл. 129, ал.1, в раздел 6 на НПК „Писмени доказателствени средства“, тоест така изготвеният протокол представлява писмено доказателствено средство и обективира като надлежно извършени процесуалните действия на тази дата 10.03.2023 г., като такива действия на тази дата не са извършени. Считам, че следва да бъде възобновено съдебното следствие с провеждане на действията такива, каквито са били извършени на действително проведената дата на съдебното заседание. Считам, че ако не уважите искането ще препятствате разкриването на обективната истина и ще бъде постановен съдебен акт в противоречие с чл. 13, ал.2 от НПК, където ясно се сочи, че обективната истина се разкрива по реда и средствата, предвидени в този кодекс, тоест считам, че събраните в съдебно заседание, което е проведено на 09.03.2023 г., а не на 10.03.2023 г., свидетелски показания не удостоверяват надлежното извършване на това действие и

постановеният съдебен акт би бил препятстван да бъде постановен в съответствие със законовите постановки на протокола.

Адв.*: Считам, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, като изтъкнатото в момента от повереника на частната тъжителка не касае процесуална пречка за даване ход на делото. Моето становище във връзка с заявеното от адв. С. е следното: Предоставям на съда.

Съдът даде 10 минути почивка.

След почивката заседанието продължи в 13.50 ч. в присъствието на страните.

Съдът намира че ход на делото в днешно съдебно заседание ще следва да бъде даден, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

По искането на адв. С. за възобновяване на съдебното следствие по делото, съдът намира следното:

Искането за възобновяване на съдебното следствие по делото се поддържа с твърдения, че протокол от съдебно заседание по делото с №136 датира от 10.03.2023г., като процесуални действия на тази дата не са били извършвани. Настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предходното съдебно заседание по делото е проведено на дата 09.03.2023г., което е отразено и словом в самия протокол, като фактът, че същият датира от 10.03.2023г., се дължи на обстоятелството, че протоколът е регистриран в Единната информационна система на съдилищата /ЕИСС/ на следващия ден след проведеното съдебно заседание по делото, а именно - 10.03.2023г. Ето защо, искането на адв. С. се явява напълно лишено от основание, поради което ще следва да бъде оставено без уважение

Водим от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. С. да не бъде даван ход на делото и за възобновяване на съдебното следствие с провеждане на процесуалните действия от съдебно заседание на 09.03.2023 г.

Адвокат С.: Считам делото за изяснено от фактическа страна. Моля да се даде ход по същество.

Адвокат *: Намирам делото за изяснено от фактическа страна. Моля да се даде ход на съдебните прения

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, като ще следва да се даде ход на съдебните прения и затова

О П Р Е Д Е Л И:

НАМИРА ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Адв. С.: От името на представляваното от мен лице моля да се произнесете със съдебен акт, с който признаете подсъдимата В. * Д. за виновна в извършване на введените в частната тъжба деяния по изричане на обидните думи и извършване на обидните действия спрямо Л. В. К., като няма да ги цитирам. Поддържам изцяло изричането на обидните думи и извършването на действията така, както са описани в диспозитива на частната тъжбата Моля съда след преценка на всички доказателства, които са релевантни по делото и съгласно нормата на чл.14 НПК, анализирани по отделно и в тях съвкупност да приемете, че подсъдимата от обективна и субективна страна е осъществила състава на престъплението публична обида, квалифицирано и докладвано от съда като престъпление по чл. 148, ал.1, т.1, във вр. с чл.146, ал.1 от НК. Това престъпление е извършено спрямо Л. В. К.. Както е прието в константната съдебната практика обидата е съзнателно и целенасочено унижаване на чувството за лично достойнство на пострадалия чрез думи или действия, които по съдържание противоречат на изискването за благоприличие и на добрите нрави. Обидата е престъпление, което засяга чувството за лично достойнство и цели негативна промяна на обществената оценка. За да е налице престъплението обида, както се приема в съдебната практика, от обективна страна засегнатото лице следва да е възприело отправяните спрямо него обидни думи, както и извършените спрямо това лице обидни действия. Считам, че в хода на съдебното следствие бе доказано авторството на деянието, както и описаната в тъжбата фактическа обстановка, която считам за установена по делото. Фактът на възприемане на обидата от страна на моята повереничка Л. В. К., считам, че бе безспорно установен чрез изслушаните по делото еднопосочни свидетелски показания на преките очевидци, възприели изричането на тези думи в лицето на * * и * *, като в хода на показанията им се установи, че в този момент е имало и други лица, хора, които са преминавали през улицата и чиито имена не бяха посочени, но фактът, че тези други лица са възприели обидното поведение и обидните квалификации, които е отправяла подсъдимата спрямо моята повереничка. Съгласно показанията на свидетелката * *: „Подсъдимата целенасочено търси конфликт с Л. Л. К. ясно е възприела и чула думите, които са отправени към нея. Съгласно показанията на * *: „* също е възприела, ясно е чула, всички са чули отправените обидните думи“, като свидетелите попитаха засрамени дали може да повторят тези обидни думи и дали да ги кажат тук в съдебно заседание, защото те са обидени. Естествено е свидетелите да се смутят да ги изрекат тези обидни думи, така както са посочени в диспозитива на частната тъжба. Реакцията на обидата е моята повереничка да наведе глава и да се чувства засрамена. Свидетелките * * и * * казват, че тя е почервенияла като „чушка“. Би ли треперила, плакала, почервенияла, ако тя не е възприела обидните думи спрямо себе си. Свидетелят Т. П. много правилно е усетил състоянието, в което се е намирала Л. К. тогава, когато е посетил сигнала. Същият заявява: „Л. К., когато посетихме сигнала, беше разтревожена. Тя трепереше от нерви. Беше афектирана от това.“. Не по-различни са показанията на свидетелките * и *, които пресъздават състоянието, в което се е намирала Л. К., когато е потърсила контакт с тях. На едната се е оплакала на другия ден, а на другата при идването ѝ в * Л. К. е пресъздавала създамата се ситуация. Това, че обидата е нанесена на публично място, а именно на детската площадка, в междублоковото пространство, намираща се в гр. *, на ул. „*“, също считам, че безспорно установено по делото, както от показанията на свидетелите, така и от показанията на свидетеля Т. *, който също в показанията си

сочи по недвусмислен начин къде се е намирала моята повереничка тогава, точно в този въпрос. В този момент той е видял къде се намирала повереничката ми и няма доказателства, които да сочат някакво друго място в моментите, в които е отправена обидата, са извършени тези обидни действия, по делото не е установено. Считам, че извършеното престъпление се доказват и от субективна страна. В. * е казала посочените в тъжбата думи и е извършила унизителния жест- показването на среден пръст, спрямо довернителката ми, когато е изричала тези думи, като е целяла и е предвиждала настъпването на сочените в тъжбата обществененоопасни последици. Считам че В. * е била наясно какво би последвало след изричането на думите и извършването на действията, тъй като в кориците на делото има две писма, изпратени от РС-* с питане какъв е развоят и стадия на развитие на настоящото производство, тъй като на посочените дати в тези писма, подсъдимата следва да се яви в качеството си на съдебен заседател, тоест това автоматично говори за познанията на подсъдимата в тази част, тоест тя е била наясно с това какви са последиците, които настъпват с едно такова поведение, което считам, че е доказано по делото и считам, че * е целяла да засегне честта и достойнството на Л. К., като не се е задоволила с изричането на обидните думи и квалификации и вмешателството в личния живот на доверителката ми „да вземе да роди едно дете, да вземе да си създаде малко работа, вместо да гледа помияри“, цитирам тези думи, които подсъдимата в предходно съдебно заседание каза. Фактът, че подсъдимата се е обръщала спрямо моята повереница с името „*“, а не „Л.“, считам, че не следва да разколебава съда по отношение на факта дали и как Л. К. е преценила, че тези думи, квалификации и действия спрямо нея са извършени и се отнасят действително за нея. От показанията на свидетелката * * стана ясно, че тя самата също в определени моменти се обръща към Л. с думите „*“. Други лица на тази площадка, където е изречена публичната обида, лица с имена, производни на „Л.“, „*“, „*“ в този момент е нямало. Предвид това считам, че, както от обективна, така и от субективна страна е изпълнен и доказан изцяло съставът на извършеното от В. * престъпление. В предходно съдебно заседание беше разпитан съпругът на подсъдимата, г-н Т. *, който в показанията си, заяви, че е видял подсъдимата на мястото, където е доказано, че е извършено престъплението. Много противоречиви бяха неговите показания, при много внимателно хронологично проследяване, и ще Ви моля да не ги кредитирате в частта, в която те се явяват изолирани спрямо целият събран и приобщен по делото доказателствен материал. Първоначално в показанията си Т. * заявява, че си е бил вкъщи на съответната дата. Не се спори по този факт. Същият обаче посочва два различни момента, в които са били пили бира със съпругата си. Първоначално в показанията си посочва 17.00-18.00 часа, по-надолу в показанията си посочва, че след 19.00 часа са пили бира. Някъде от никъде неговата съпруга решава да измие прозорците. Това се явява житейски нелогоично, като показанията в тази част са много противоречиви. Противоречив е фактът по отношение на невъзприемането на изречените от съпругата му обидни изрази. В една част от показанията същият заявява, че жилището е огромно и че, ако се е намирал в другата стая, би било възможно да не чуе. В другата част заявява, че вратите били отворени и топло навън, като нямало как да не чуе обидните думи, а Л. К. е възприела от 30-40 м. разстояние тов, което е казано. В обясненията си подсъдимата заяви, че все пак е казала нещо на моята доверителка Л. К., а именно: „Що не вземеш да си родиш едно дете, а разхождаш тези помияри?“. Фактът на извършеното престъпление се доказва с подписването „без възражение“ на протокола за отправеното предупреждение подсъдимата да не се саморазправя и да не отправя обидни думи спрямо лицето Л. К.. В тази връзка отново нелогични бяха показанията на свидетеля *, така и обясненията на подсъдимата В. *. Как така

свидетелят *, при положение че има много добри отношения със съпругата си, не е разбрал какво се е случило след посещението на полицаите, не е разбрал за протокола за предупреждение. Как така подсъдимата излиза пред полицаите и разказва наредбата, която действа на територията на община * какви са правата и задълженията на хората, отглеждащи домашни любимци. В същото време тя не разбира за какво ѝ е съставен този протокол за предупреждение. От показания на свидетели П. и К. не стана ясно въобще тя да е обяснявала на дълго и нашироко как се гледат кучета и в какви нарушения е влезнала моята повереничка, а всъщност не била разбрала за какво точно ѝ се съставя този протокол за предупреждение. Това са два от основните моменти, които си противоречат от дадените свидетелски показания, на дадените от свидетеля Т. * и на дадените обяснения от подсъдимата В. * на дадените свидетелски показания на свидетелите Т. П. и А. К.. По отношение на размера на наказанието моля съда да наложи предвиденото в нормата на чл.148, ал. 1, т.1 наказание, а именно „глоба“, която е ориентирана в максимален размер, както и допълнително предвиденото наказание „Обществено порицание“. При определяне на наказанието ще моля да отчетете смекчаващите вината обстоятелства, а именно това е чистото съдебно минало, като отегчаващо вината обстоятелства следва да се отчете високата правна култура, която се твърди да има подсъдимата, обосновано с качеството на съдебен заседател. Ясно е, че, за да бъде назначена като съдебен заседател участваща в състава районен съд същата би следвало да се ползва с добро име в обществото. Неслучайно свидетелят Т. * каза „ние сме висшисти“, тоест висшето образование предполага наличието на висока правна култура, иначе не би се изтъквало наличието на такова. Отегчаващо вината обстоятелство е и самият факт, че подсъдимата е съдебен заседател, участващ в състава на съда при РС-*. Ще обърна внимание по отношение на дадените от свидетеля Т. * показания и въобще искането му същият да бъде разпитан като очевидец на извършеното или по- скоро на неизвършеното спрямо дадените от него показания от съпругата му престъпление. В първото по делото съдебно заседание имаше голям спор по въпроса какви показания ще бъдат дадени и в какъв смисъл ще бъдат те, от водените от нас свидетели, които са преки очевидци на извършеното престъпление. Защитата още при надеждна показания оспори тези показания, като заяви още тогава на стр.10 от протокола: „Ние нямаме свидетели, които да дойдат и да кажат.“ В предходно съдебно заседание имаше такива свидетели, които да дойдат и да кажат. Самият факт, че свидетелят не бе поискан в първо съдебно заседание, считам, че говори за една скалъпена защитна теза, която следва да даде ясен отговор за съда дали да кредитира въобще показанията на този свидетел при все, че същият е съпруг на подсъдимата и дадените от него показания противоречат на дадените от самата подсъдима обяснения. Моля да уважите и предявения и приет за съвместно разглеждане по делото граждански иск по изложените съображения в претендиращия размер на парично обезщетение в размер на 5 хил. лв., ведно с лихвата, така както е предявен от датата на извършване на престъплението. В подкрепа на този граждански иск бяха събрани свидетелски показания на * и *. Те в тази връзка могат да бъдат такива в подкрепа на гражданския иск, могат да бъдат кредитирани показанията и на другите свидетелки * * и * *. От съвкупния анализ на тези показания става ясно, че след нанасянето на обидните думи и извършването на обидните действия спрямо Л., нейния живот се е променил, както е записано в протокола: „След този случай * не седна на тази пейка. След този случай тя смени мястото, за да не дразни подсъдимата и за да не вземе пак подсъдимата да вика.“. Всички разпитани по делото свидетели говорят и свидетелстват за този факт, а именно, че извършеното спрямо Л. К. престъпление на 04.08.2022 г. пряко е унизило нейното достойнство, пряко е извършило промяна в негативен смисъл на обществената оценка

за нея като личност. Неслучайно * * и * * казват, че тя е била засрамена от всички обиди. * * казва в началото на показанията си: „Мен ме хвана срам. Аз не мога да преповторя тези думи.“. Предявеният граждански иск следва да бъде уважен в пълния размер, освен всичко изложено се подкрепя и от каквито и да са причините за извършените престъпления. Каквито и да са предходните конфликтни отношения между Л. К. и В. *, считам, че нанесените обидни думи и квалификации спрямо нея пряко влияят върху нейното достойнство, върху изграденото от нея добро име, в една такава малка общност каквата е в гр. *. Достойнството представлява оценка на самия пострадал в собствените му очи. Свидетелките * и * ясно заявиха, че Л. К. не използва такъв език и думи в речника си, говори каква е и защо е била такава нейната реакция при възприемането на отправените спрямо нея обидни думи и извършеното спрямо нея. Същите влизат в разрез с добрите нрави и нормите за благоприличие в съвременното общество. Причината за извършеното престъпление считам, че не е предхождащия конфликт, който се твърди за причина, а е ниското правно съзнание на подсъдимата. Това считам, че е реалната причина, поради която същата, използвайки такъв вулгарен език, който според съпруга не е използван, е причина да бъде извършено това престъпление, а не като акт на саморазправа, както бе прието от защитата в хода на съдебното следствие. По така изложените съображения моля да постановите Вашия съдебен акт, с който да признаете подсъдимата В. * за виновна по повдигнатото с тъжбата обвинение.

Адв. *: Моля да се произнесете с присъда, с която признаете моята подзащитна за невиновна по така повдигнатото обвинение, ако не уважите, преди това поддържаното от мен искане да прекратите производството по настоящото дело. Всичко изложено от адв. С. евентуално би обосновоало постановяването на осъдителна присъда, ако беше вярно, но то не е. Ще започна от следните факти: На първо място, В. * действително е съдебен заседател в РС-* и като такава се предполага, че е лице, което се ползва с обществено доверие, с уважението на обществото, което обстоятелство действително следва да бъде взето предвид. Един такъв човек действително е малко вероятно да се предположи, че първо не знае какви са последиците на това да отправя обидни думи и второ, не следва да има възпитанието и езика, за който се твърди да е използвала В. * на 04.08.2022 г. В този смисъл ще моля да вземете това предвид, когато започнете да преценявате всички приобщени по делото гласни доказателствени средства, защото обвинението почива изцяло на свидетелските показания на двама свидетели, за които се твърди че са били очевидци, а именно г-жа * * и * *. Според показанията на разпитаните полицейски служители, когато са отишли на място, г-жа * * не е била там. Показанията на тази свидетели прави впечатление, че тя си спомня неща, за които полицаите не разказват да са се случили. Тя твърди, че когато била там, полицаите дошли и В. * била на терасата. След това са я викнали и разговаряли с нея. Такова нещо полицаите не твърдят. Когато са отишли на място, тя не е била там. Налице са противоречия, които поставят под съмнение дали същата свидетелка е била на място и е възприела твърдяното. Единствено * * е била, когато полицаите са отишли на място, но не е доказано, че в момента, в който се твърди, че са отправени думите, е била на мястото. Това е твърдение на частната тъжителка по делото. Стана ясно от разпита на свидетелите, че от достатъчно дълго време е налице конфликтна ситуация между частната тъжителка и подсъдимата. Стана ясно, че подсъдимата е работила като служител на Община * в Отдел „*“. По този повод частната тъжителка, както и свидетелите, разпитани по настоящото дело, са имали взаимодействие с подсъдимата, която е изисквала от тях спазване на съответните норми за отглеждане на домашни любимци. Вследствие на тези разговори от страна на

г-жа В. * с частната тъжителка, както и със свидетелите, същите явно са се настроили негативно срещу нея, срещу В. * е подадена подписка за отстраняването ѝ от длъжност като служител. Всички свидетели, разпитани по делото, признаха, че са се подписали в подписката и имат претенции към нея във връзка с това, че тя не е изпълнявала задълженията си. Всичко това сочи на извода, че така наречените свидетели- очевидци, на които се основава обвинението, са заинтересовани свидетели в настоящото производство, доколкото имат лични претенции и поводи към г-жа В. *. Това поставя под съмнение свидетелските показания. Действително, казах, че нямаме свидетели- очевидци, които да дойдат и да потвърдят, че двете свидетелки * * и * * изобщо не са били там, където твърдят, и не са чули това, което твърдят. Нямаше как да знаем, че частната тъжителка има намерение да заведе такъв процес, за да посъветвам г-жа * да осигури свидетели. Г-н *, когато преценихме, че ще го призовем и разпитаем, той не е бил очевидец, доколкото не е бил на терасата и пейката. Той е бил в апартамента. В този смисъл защитата каза, че няма свидетели- очевидци. Свидетелят е с деликатно здравословно състояние и непосредствено след съдебно заседание състоянието му се усложни. Преди да продължа с анализа на доказателствата, ще се спра на първата пречка, да не признаете В. * за виновна по повдигнатото обвинение, а да прекратите производството по настоящото дело. Частната тъжба играе ролята на Обвинителен акт в производството. Тя съгласно съдебната практика следва да посочи изчерпателно всички фактически данни, подлежащи на доказване, а тези данни са фактите и обстоятелствата от обективния състав на престъплението: дата, място и всички други елементи. В случая, за да бъде редовна тъжбата, трябва по един непротиворечив начин да е повдигнато обвинение срещу подсъдимата, по начин по който да не се оставят съмнения и противоречия относно твърдения начин на извършване на деянието, така че да може подсъдимата да се защити срещу повдигнатото обвинение. Законът санкционира непълнотите и пропуските в тъжбата. Считам, че тъжбата не отговаря на изискванията на чл. 81, ал. 1 от НПК и по-конкретно частта или диспозитива, наречен обвинение, в който се съдържат съществени противоречия, които правят обвинението некоректно повдигнато, нарушават правото на защита на подсъдимата и не позволяват съдът да се произнесе. Обвинението е следното: частната тъжителка обвинява подзащитната ми, че на 04.08.2022 г. около 19.30ч., в гр. *, на детска площадка, находяща се пред блок с административен адрес: гр. *, ул. „*“ № *, от терасата на апартамента си, в нейно присъствие и в присъствието на трети лица, е казала нещо унизително за честта и достойнството на Л. К.. Сочат се едновременно две места за извършване на деяния, които се изключват. Сочи се неопред* детска площадка, намираща се някъде в блоково пространство, а другото място, което се сочи, е тераса на апартамента. Не става ясно кое е мястото, на което се твърди да е извършено деянието. Деянието обида е извършено на мястото, на което пострадалото лице е възприело обидните думи или жестове от страна на извършителя. Безспорно се установи, че Л. К. не е била на тераса, нито е била на детска площадка, защото дори и от така приобщените гласни доказателствени средства, които поставям под съмнение става ясно, че се твърди, че частната тъжителка е била на пейка пред блока, а не на детска площадка или тераса, тоест дори и да не приемете, че тези противоречия са съществени, за да доведат до извод за некоректно повдигнато обвинение, то със сигурност така повдигнато и поддържано обвинението се явява недоказано. Да, разбира се, можеше преди изтичането на 6-месечния срок да бъде коригирано това. Тогава свидетелските показания биха имали отношение, но по така повдигнатото обвинение съдът не може да признае подзащитната ми за виновна. В този смисъл поради обстоятелството, че тъжбата не отговаря на изискванията на чл.81, ал.1 НПК

моля да не се произнасяте с присъда, а да постановите определение, с което прекратите производството по настоящото дело. В случай че не приемете тези мои доводи за основателни и прецените, че следва да се произнесете по същество по повдигнатото обвинение, моля да вземете предвид и следното: На първо място, следва да се обърне внимание, ако прецените, че свидетелските показания могат да се кредитират с доверие, с оглед на това, че са дадени от заинтересовани свидетел, то следва да обърнете внимание на това, че се твърди, че на 04.08.2022 г. В. * е била в дома си и е излязла на тераса в апартамента си, от която тераса се твърди да е крещяла някакви думи. Позволила си е да крещи някакви думи. Г- жа Л. К., както твърдят тя и свидетелите, е стояла на пейката пред нейния блок през това време. Според данни на самите свидетели, които твърдят, че са очевидци, по улицата до блока са вървели хора, вървели две жени, които в някакъв момент са се обърнали с въпроса дали В. * говори на * и * Дикови, тоест каквото и да е казала В. *, дори и то да е съдържало непристойни думи, то няма доказателства, че тези думи са насочени срещу Л. К.. Изкрещени думи, неадресирани, по този начин не биха могли да засегнат честта и достойнството на частната тъжителка. Да, позовават се частната тъжителка и повереникът ѝ на употребеното обръщение „*“, за което се хващат, защото частната тъжителка се казва Л., но няма доказателства, че някоя от двете жени, вървели по улицата в този момент, не се е казвала *, Л., Л.на. Що се отнася до твърдяното на адв. С., че било доказано, че става въпрос за Л. К., считам, че обвинението трябва да докаже безспорно, че тези думи са отправени към частната тъжителка, а не към друго лице. С оглед мястото, на което се твърди, че са отправени тези думи, и обстоятелството, че в този момент са вървели други хора по улицата, всеки от които би могъл да се казва по сходен начин на „*“, „*“. Това е достатъчно за постановяване на оправдателна присъда. От показанията на * * и * *, двете са казали в показанията си, че са помис*, че думите се отнасят за тях, като едната е помислила, че се отнасят за дъщеря ѝ, а втората казва: „Стана ми неприятно, да не говори за мен.“. Възникнали са съмнения при свидетелите, че тези думи се отнасят за тях. След това са решили, че се отнасят за частната тъжителка. Как са го решили, не е ясно. Употребеното „*“ не може да се счита за достатъчно доказателство, че тези думи касаят частната тъжителка. В този смисъл, ако приемем, че твърдяното е вярно и г-жа В. * е отправяла тези думи, то ние съжаляваме, че Л. К. се е засегнала, но няма доказателства, че тези думи касаят именно нея. Това, че лицето се е засегнало, няма значение към деянието. Необходимо е да е безспорно доказано, че именно частната тъжителка е адресатът и към нея са отправени тези думи. Още по-малко може да се говори, че е доказана субективната страна на престъплението. Действително обидата е умишлено престъпление, но следваше да бъде установено, че В. * е целяла да обиди именно частната тъжителка, тоест да унижи нейното лично достойнство. Но местоположението, преминаването на хората не подкрепят тезата за доказан умисъл. Напротив, по-скоро го опровергават напълно. Що се отнася до твърдението за противоречия в показанията на свидетеля *, моля да приемете, че същият беше максимално честен, доколкото здравословното му състояние позволяваше. Той ясно каза, че ако е през зимата и вратите на апартамента са затворени, не би чул какво се казва от терасата. С оглед обстоятелството, че всички врати са били отворени през лятото, то ако е имало скандал, е щял да чуе. Това, че г-н * е бил там частна тъжителка го сочи като лице, което е бил на мястото. не виждам съществени противоречия, които да разколебават кредитирането на неговите показания. Да, Т. * е съпруг на г-жа *, което също ще рече, че е заинтересован от настоящото дело. Няма да отричам очевидна заинтересованост, както се отрича от частната тъжителка такава, което е в дъното на процеса. Явно се търси начин за

саморазправа с г-жа *. Не отричам заинтересованост поради причината, че свидетелят Т. * е съпруг на подсъдимата, но не следва автоматично всички негови показания да се оценяват като недостоверни. Напротив, съдът следва да ги вземе предвид наред с всички останали свидетелски показания по делото. С оглед на това, че са налице показания на едни преди всичко заинтересовани свидетели, следва да не се дава вяра до край на никого от разпитаните свидетели, което води до извода за недоказаност на обвинението, разбира се, с изключение на свидетелските показания на разпитаните двама полицаи. С оглед на така изложеното от мен, ще моля да прекратите производството по делото, поради порок в частната тъжба, който в настоящия момент не може да бъде отстранен, тъй като по никакъв начин не може да бъде основателно обвинение, извършено на две места, ако ли не то следва да признаете, че се е случило на едно от тях. Тъжбата не отговаря на изискванията на чл.81, ал.1 от НПК. Осъждането на моята подзащитна на основание такова обвинение, би било несправедливо и нарушаващо правото ѝ на защита, като би довело до нашите претенции на горна инстанция относно допустимостта на постановения акт. По същество, обвинението е недоказано, с оглед на всички приобщени по делото доказателства, същото остана недоказано по отношение на субективния елемент и местоположението на г-жа *. Никое обвинение не може да бъде доказано само. Обвинението следва да бъде доказано по несъмнен и категоричен начин, така, че да няма съмнение във виновността на подсъдимата. За подсъдимата признаването на същата за виновна би имало съществени последици. Многократно обсъждахме възможността за спогодба. Г-жа * каза: „Аз не съм изричала тези думи.“ Съобразила съм се с желанието на г-жа *. По отношение на гражданския иск, то моля да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан, тъй като не е осъществено повдигнатото обвинение, за да се дължи обезщетение за причиняване на неимуществени вреди. Моля да съобразите изложените от мен съображения при постановяване на Вашия съдебен акт.

Адв. С.: Направи се опит изцяло да се елиминират присъствали на място свидетели, като защитата се позовава на свидетелските показания на полицаите, които при пристигане на мястото на извършване на престъплението, не са видели свидетелката * *. Така е, в показанията на полицаите се вижда, че те нямат спомен, без да се твърди с категоричност това. Само че това не следва да се цени и приема за безспорно доказано, както се твърди от защитата, защото единият полицай не помни да е имало пейки, другия полицай помни пейки; единият не помни да е имало куче, другият помни. Това се излага и като причина за възникване на конфликта, изкарването на домашен любимец. Факт е, че * * е била там. Същата дойде и даде показания в съда под страх от наказателна отговорност, като изрично бе предупредена за наказателната отговорност, която носи Л. К.. Само че свидетелите К. и П. друго казаха. По отношение на направените изявления за начало на възникване на конфликтната ситуация, цялата стратегия на защитата сочи това, че доверителката ми и другите свидетели целели саморазправа, което не е така. Както казах преди малко тези конфликтни взаимоотношения може да са създали напрежение, но същите не са опит за саморазправа. При внимателния анализ на дадените показания на свидетелите *, *, *, *, * * става ясно, че всички са се подписали на подписката, която е била израз на тяхното недоволство, както и на още 30-40 души срещу начина, по който подсъдимата е изпълнявала задълженията си. Тъй като обясненията на подсъдимата са средство на защита и доказателствено средство, самата тя казва, че е усетила, че не може да се справя с трудовите задължения в * * / стр. 9 от протокола/. Всички свидетели бяха предупредени за наказателната отговорност. Другите 30-40 свидетели, подписали се на

подписката срещу В. *, също ли щяха да са заинтересовани от изхода на делото. Въпросът за това как един общински служител си върши работата, не е акт на саморазправа. Считам, че не са налице липса на реквизити в тъжбата и считам, че сте се произнесли в съд заседание по този въпрос. По отношение на изложените съображения, касаещи разколебаването на съда дали обидните думи са отправени спрямо Л. К., или спрямо преминаващите по улицата, то считам, че от показанията на * * и * * става ясно кой е бил адресатът на отправените обиди. От обясненията на г-жа * става ясно тя на кого нарежда от терасата. Дали * * и * * са изразили съмнение, че това се отнася за тях, считам, че в началото на техния разпит, както беше проведен, става ясно, че са възприели, че това не се отнася за тях, както казаха многократно: „* чу и всички чухме какво беше казано.“

Адв. *: Ще се спра на посоченото, че видите ли още 30-40 души са подписали подписката срещу г-жа *. Твърдение, което всъщност се опитва частната тъжителка да вмени на съда, като нещо доказано, но аз поне не съм виждала тази подписка, ако и Вие не сте я виждали, няма как да приемете, че това е подписка на 30-40 души. Подписката маркира конфликта на това сдружение на защитниците на животните, което се опитва да се разправи с г-жа *. На следващо място, възмутих се от начина, по който се извадиха думите на подсъдимата от контекста, а именно: „Усетих, че няма да се справя.“ Извинявайте, но не следва да се тълкува и добавят допълнителни твърдения, съществуващи в повереника и частният тъжител, че подзащитната ми не се справяла със задълженията си. Доколкото твърденията на г-н *, че твърдял, че само частната тъжителка била на място, а полицаите установявали друго. Г- н * е възприел частната тъжителка в момент, в който се твърди, че към нея са отправени обидите. Това е поранен момент, когато тя е била сама. Полицаите идват по-късно и виждат само едната свидетелка. Не е доказано по никакъв начин, че към момента, когато се твърди, че са отправени думите, двете свидетелки Дикови са били там. Не е вярно, че защитата се възползвала от това, че по улицата преминавали хора в този момент и това се използва за защитна теза. Това е обективен факт, признаващ се от свидетелите, водени от частната тъжителка. Може ли нещо изкрещяно от 5-6 етаж да се приеме за изкрещяно и доказано. Не е безспорно доказано, че е отправена обида именно към частната тъжителка, поради което моята подзащитна следва да бъде приета за невиновна по повдигнатото обвинение.

Съдът даде право на лична защита на подсъдимата В. Д.: Тези думи не са казани и не са излезнали от моята уста. Аз вече имам едно ин витро и не бих си позволила да обиждам някого на тема деца. Не мога да излизам на терасата, да си простирам прането, не мога да седна на табуретка, да си измия прозорците. Винаги трябва да съм с двама свидетели, защото не знам, като мине това дело, какво ще й дойде на Л. К. на главата. Чудя се откъде да се пазя. То не бяха подписки, тормоз, дела, не знам си какво съм казала сега, кой родил деца кой не родил. Когато една жена се подложи на едно ин витро, ще разбере какво е. Мога и документи да покажа. Абсолютно тези думи не са изречени от мен. Това е една зле скалъпена история, както беше скалъпена подписката. Не мога да си взема апартамента и да отида да живея другаде, защото не съм симпатична на 30-40 човека.

На основание чл. 297 НПК, съдът дава право на последна дума на подсъдимата. Не искам да взимам отношение. Нямам какво да добавя. Разчитам на това, каквото Вие решите.

Съдът се оттегля на съвещание.

След съвещание **СЪДЪТ ОБЯВИ** присъдата си в публично съдебно заседание в присъствието на страните, на които разясни, че същата може да се протестира и обжалва пред Окръжен съд Смолян в 15-дневен срок, считано от днес.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието закрито в 16.05 ч.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____

Секретар: _____